

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 57. Quomodo Christus apparuerit amnibus Discipulis simul
congregatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

*Et instruere istos duos discipulos, et si alijs
essent inferiores: Ita illi qui euehantur ad
dignitates, & statum altum, non debent
dedignari agere cum pauperibus & hu-
milibus in ipsorum necessitatibus. Simili-
ter concionatores non debent intermitte-
re, quin instruant sua doctrina auditores,
et si sint pauci, & vilis conditionis.*

MEDITATIO
QUINQUAGESIMA
SEPTIMA.

QUOMODO DOMINVS AP-
paruerit omnibus discipulis
simul congre-
gatis.

EVANGELIUM.

*Luc. 24.
Ioan. 20.*

VM serò esset die illo
vna sabbathorum, &
fores esset clausæ, vbi
erant discipuli con-
gregati propter metum
Iudæorum, venit Iesus, & stetit in
medio

medio eorum, & dixit eis; Pax vo-
 bis, ego sum, nolite timere. Contur-
 bati vero & perterriti existimabant
 se spiritum videre, & dixit eis: Quid
 turbati estis, & cogitationes ascen-
 dunt in corda vestra? Videte manus
 meas, & pedes, quia ego ipse sum,
 palpate & videte, quia Spiritus car-
 nem & ossa non habet, sicut me vi-
 detis habere, & cum hoc dixisset, o-
 stendit ijs manus, & pedes, & latus.
 Gauisi sunt ergo discipuli viso Do-
 mino. Adhuc autem illis non creden-
 tibus, & mirantibus præ gaudio, di-
 xit. Habetis hic aliquid quod man-
 ducetur? At illi obtulerunt ei par-
 tē piscis assi, & fauū mellis. Et cum
 māducaffet coram illis, sumēs reli-
 quias dedit eis, & dixit eis: Hæc sunt
 verba quę locutus sum ad vos, cū ad-
 huc essem vobiscum, quoniam necesse
 est impleri omnia, quę scripta sunt
 in lege Moysis, & Prophetis, & psal-
 mis de me. Tūc aperuit illis sensum,
 vt intelligerent scripturas, & dixit
 eis: quoniam scriptum est, & sic o-
 portebat Christum pati, & resurge-

re à mortuis tertia die, & prædicari in nomine eius pœnitentiam & remissionem peccatorum in omnes gentes, incipientibus ab Ierusalem. Gallasi sunt ergo discipuli viso Domino, & dixit eis iterum: Pax vobis. Sicut misit me Pater, & ego mitto vos. Hoc cum dixisset insufflauit, & dixit eis: Accipite Spiritum sanctum, quorum remisistis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis retenta sunt.

FIGURAE.

Gene. 45. **I**OSEPHVS Patriarcha, manifestans se fratribus suis in Aegypto, cum illi starent attoniti, & perculsi timore, dixit: Ego sum frater vester Ioseph, nolite timere: & amplexatus ac exosculatus est eos magno amore.

Tob. 12. Angelus Raphael aperiens se Tobiae & filio eius, cum ipsi essent omnino perturbati, dixit: Pax sit vobis, nolite timere.

PROPHECIA.

Ezech. 34. **E**GO ipse requiram oues meas, & visitabo eas, sicut visitat pastor gregem suum

*sui in die, quando fuerit in medio ouium
suarum dissipatum.*

CONSIDERATIONES.

CONSIDERA quomodo iam ad- 1. Punctū.
uenerit nox, & inceperit obicuri
lumen fidei, & in frigidari calor caritatis
in pectoribus Apostolorum, Vnde ex
vna parte attoniti ob mortem sui pasto-
ris: ex altera parte pleni timore propter
metum Iudæorum erant velut oues er-
rantes, inclusi & congregati in cœnacu-
lo. Hic immensum horum dolorem po-
tes cogitare, quod cum ipsi recordaren-
tur, quomodo in eodem loco, ante tres
dies adfuisset Magister, & tanta cum hu-
militate lauisset eorum pedes; vbi etiam
tāto amore cibasset illos proprio corpo-
re & sanguine, & consolatus esset dulcis-
simo quodam sermone, duplicatus fue-
rit ipsorum dolor; & cognoscentes ex v-
na parte propriam ingratitude, eō
quod in maxima necessitate eum adeo
turpiter deseruissent, toti erubescabant,
ex altera vero audientes modo ex mu-
lieribus, modo a Petro, & modo a duo-
bus discipulis, noua de resurrectione &
apparitione Domini sui, hærebant flu-
ctuantes, inter spem & metum, dubij ce-
quid facerent aut crederent.

Ex altera parte intueri magnum illum pastorem Christum Iesum, quomodo circumiens & magna sollicitudine & amore colligens reliquias sui gregis dispersi, voluerit etiam suis dilectis Apostolis, qui propter ipsum dolebant, impertiri suam consolationem; Ecce quomodo inter lacrymas & suspiria compareret cum noua luce, & candidissimis vestibus indutus in medio eorum, dicens: *Pax vobis*. Stetit Dominus in medio Apostolorum, ut sol iustitię in medio stellarum, ut eas illuminaret; stetit pulcherrimus ille flos campi in medio liliorum, ut ea adornaret, stetit princeps pacis in medio suorum militum, ut ijs adderet animum & robur. Stetit ut Magister gentium inter suos discipulos, ut eos eruditet. Stetit ut pater futuri seculi, inter suos filios, ut eos pacificaret & consolaretur. Stetit ut caput corporis mystici Ecclesię, inter sua membra, ut ea viuificaret. Stetit tandem velut pastor inter oues suas dissipatas, ut eas colligeret & reduceret ad ouile.

Et dixit illis: *Pax vobis*. Hęc considera magnum zelum Saluatoris, & quantum studij posuerit in consolandis discipulis, visitando omnes amore & familiaritate multo maiori, quam amicus amico so-

Malac. 4.
Cant. 2.

Isaia 9.

Isaia 55.
Isaia 9.

Coloss. 1.

Ezech. 34.

leat

leat exhibere. Non mutauit naturā mu-
 tato statu, non indignabatur Petro, eò
 quod ipsum negasset, nec alijs eò quod
 ipsum deseruissent, neque reprehendit
 asperè eorum infidelitatē, sed illa eadē
 affabilitate, qua prius eos salutabat, &
 imprecabatur pacem. Et quid aliud po-
 terat dare Deus pacis & dilectionis, quā
 pacem & amorem; & quid aliud præter
 pacem poterat dare ille, qui est ipsa pax
 nostra, qui sanguine suo in cruce pacifi-
 cauit omnia, quæ in cælo & in terra? Sed
 quæ pax est ista, ô Domine, quam das
 tuis discipulis, atque ad eò nobis omni-
 bus in persona ipsorum? Non est illa quā
 mundus dat suis amatoribus, quan-
 doquidem illa est grauis pœna, non
 vero pax, sed nobis das illam pacem,
 quam voluisti annunciari per Angelos *Luc. 2.*
 tuos hominibus bonæ voluntatis, vi-
 delicet pacem hominum inter se in vin-
 culo caritatis, pacem animæ cum seipsa
 in quiete & bona conscientia, & deniq;
 pacem animæ cum Deo, quam tu instar *Gen. 8.*
 columbæ illius, quæ portabat ramum
 virentis oliuæ, signum pacis, ad arcam,
 nobis attulisti è cælo, reconciliatis nos
 morte & passione tuo æterno Patri.

*Videte manus meas, & pedes, quia ego
 ipse sum.* Considera etiam beneuolen-

tiam Domini, quantū labore, vt reddat discipulos certos de sua resurrectione, non est contentus, quod proprijs oculis se vidissent, & quod audientes ipsius verba, cognouissent suam vocem: sed voluit etiam, vt se attingerent; & quamuis corpus gloriosum ob suam subtilitatem nō possit tangi, nihilominus operabatur Dominus in eo mirabiliter, ex vna parte ostendens se palpabilem, vt confirmaret discipulos in fide; & ex altera ostendens se impassibilem, & immortalem, vt inuitaret eos ad premium immortalitatis. Retinuit etiam Dominus in corpore cicatrices vulnerum suorum, vt tolleret ex eorū mentibus omnem dubitationem, & sanaret in ijs plagas infidelitatis. Monstrabat igitur ijs *manus, pedes, & latus*; ostendebat manus, vt incitaret ad pugnam; ac si dixisset, Videte manus quibus ego fideliter pugnaui pro vobis, vos etiam libenter sustinete molestiam in meo seruitio. Monstrabat illis latus, vt prouocaret ad se amandum, ac si dixisset: Videte latus apertum, & cor meum vulneratum, & cognoscetis quantum vos amauerim, vt & vos diligatis me. Monstrabat denique ipsis pedes, vt stabiliret in perseverantia, vt sicut perseverauit vsque ad finem redemptionis

demptionis eorum: ita & ipsi perseverarent in obedientia diuinorum suorum mandatorum vsque ad mortem.

Voluit etiam Dominus retinere cicatrices vulnorum suorum, & cum iisdem conscendere caelos, vt ostenderet nobis, se continuo velle nostri meminisse, quandoquidem, vt dicit per Prophetam: *Nos scriptos habet in proprijs suis manibus.* *Isaia 49.*

Ita tu etiam anima mea non debes vnquam obliuisci quantum pientissimus redemptor tuus fecerit, & passus sit pro tua salute, cum, ne tui obliuisceretur, voluerit retinere signa in corpore suo glorioso, in testimonium maximi amoris erga te. O beati discipuli, quibus concessum fuit, tangere diuinam illam personam, & admouere os sacris illis cicatricibus, dulcioribus super mel & fauum! O anima mea, quandoquidem non fuisti digna esse illo tempore, nec inueniri in illo felici choro, in cuius medio stetit Saluator, non minus tamen mente cogitando, te illos videre tuis oculis, audire auribus, tangere manibus, & posse amplecti sanctos illos pedes, & exosculari amabiles illas cicatrices, deberes praedulcedine liquefcere, & deficere animo.

Habetis hic aliquid ad manducandū

X 4

Es. ipsi

Et ipsi apposuerunt ei partem piscis assi,
 Et fauam mellis. Considera quousque
 pertingat beneuolentia Saluatoris. Co-
 gita si esset Monarcha quispiam totius
 orbis, qui ex amore quo afficeretur erga
 hominem aliquem abiectissimū & ru-
 sticum, veniret ut inuideret illum in sua
 casa rusticana, ibique familiariter cum
 illo ageret, apprehenderet manu, faceret
 sibi assidere, & manducaret cum eo, il-
 los ipsos cibos, quos ille rusticus pro se
 parauisset: certe esset ingēs amor & gra-
 tia. Iam quo Rex cæli & terræ, suprema
 illa maiestas, cuius vultum timent in-
 tueri Seraphini, & cuius vocem audiens
 quondam populus Israel, rogabat Moy-
 sen dicens: *Nō loquatur nobis Dominus,*
ne fortē moriamur. ille D E V S tam ter-
 ribilis, cuius arcā testamenti cum qua-
 dam vice intuiti essent Bethsamitæ, eo-
 rum plusquam quinquaginta milia o-
 bierunt, & Oza Sacerdos cum eadem
 voluisset attingere cecidit mortuus. Iam
 quod nostri causā tantum sit humiliat-
 us, ut veniat in propria persona visita-
 tum pauperes quosdam piscatores, con-
 uersetur cum ijs familiariter, velit con-
 tractari ab illis, & sumere familiariter ci-
 bum, illa est humilitas & beneuolen-
 tia talis, qualem nunquam princeps.

Exod. 20.

1. Reg. 6.

ali-

aliquis huius mundi vlli exhibuit, sed eam
solus Deus voluit hominibus exhibere.

Considera ex alia parte cibum quo
Dominus voluit vesci: vsus est videli-
cet cibo conuenienti suæ naturæ, qui
erat piscis affus, & fauus mellis. Nam ip-
sius sacra humanitas fuit ille piscis, quæ
nostra causa igne passionis affata est in
ligno crucis; & ipsius diuinitas erat dul-
cissimus ille fauus mellis, quæ interna
satieta pascit animas electorum. De
hoc ipso postquam Dominus comedis-
set, dedit etiam suis Apostolis, & in per-
sona ipsorum reliquit omnibus nobis,
cibans nos pretiosissimo corpore & san-
guine suo, in sanctissimo Sacramento, in
quo inuenitur piscis sanctæ ipsius hu-
manitatis, & mel dulcissimum diuini-
tatis: Hic cibus primò videbatur du-
rus, cum eum apponeret suis discipu-
lis, vnde multi discedebant ab ipso di-
centes: *Durus est hic sermo, quis potest Ioan. 6.*
eum audire? Quare benignus Dominus,
vt eum redderet gratiorem gustui ani-
mæ nostræ, affauit illum igne caritatis
suæ, & reddidit dulcem melle diuinæ
suæ dulcedinis. O cibus verè dulcissi-
mum; cibus suauissimum, qui (vt scri-
ptum) *continet in se omnem saporem sua- Sap. 16.*
nitatis!

COLLOQVIVM.

ROGA Christum D. N. vt sicut ipse instar boni pastoris voluit visitare & dare pacem suis discipulis, qui tanquam oues errantes, erant inclusi in illa domo: dignetur suo sancto timore claudere, & custodire portas sensuum tuorum, & simul vinculo caritatis suæ, tali modo cor tuū vnire Deo, & proximo tuo, vt mereatur ex ipsius læta præsentia consolationem accipere, & possit in hac vita, & in alia inuenire & gaudere sancta illa pace, quam dedit Apostolis suis in terra, & qua electi Dei in cœlo perfruuntur.

DOCUMENTA.

2. **C**VM Apostoli essent simul congregati, ob timorem ianuis & fenestris clausis, venit Christus, & stetit in medio illorum. Si volumus, vt Dominus sua gratia sit inter nos, debemus primò habere ipsius sanctum timorem, de quo est scriptum, quod timor, Domini expellat peccatum. Secūdo debemus esse vniti vinculo caritatis cum nostris proximis. Nam Apostolus, ait: Habete pacem adinuicem, vt Deus pax sit vobiscum. Tertio debemus esse collecti, & obserare portas

portas sensuum nostrorum. Nam scriptum est, quod mors inter per fenestras

2. Dominus apparuit Apostolis vespere, per vesperam intelligitur finis & perfectio operis, ut intelligamus quod se non ostendat perfecte anima in principio, quando incipit bene agere, sed in fine quando perseverauerit usque ad extremum, tunc illam reddit dignam beatifica visione.

3. Dominus dedit pacem suis discipulis. Quando in nobis sentimus aliquem remorsum, nec habemus illam pacem conscientiam quam desideramus, si signum quod non seruiamus Christo ea sinceritate & puritate, qua convenit, sumus ergo veri discipuli Christi & pax eius erit nobiscum.

4. Cum Christus vellet ut discipuli cognoscerent, quod ipse verè esset Dominus, monstravit illis manus, pedes, & latus. Ex quo intelligimus quod sit efficacissimum medium, ad imprimendum in animam aliquam cognitionem, & amorem Christi, si consideremus quantum egerit, & passus sit pro nobis.

5. Cum discipuli adhuc essent timidi, & tardi ad credendam veritatem resurrectionis, Dominus priusquam illis loqueretur de alijs rebus, familiariter cum illis sumpsit cibum. Dams nobis in hoc exemplum, ut quando volumus adiuuare peccatores,

480. MEDITATIONES

tores, curemus prius, ut eos attrahamus: beneuola, & benigna conuersatione, consentiendo illis in nonnullis, quibus licet, ob eorum infirmitatem, & (ut solet dici) debemus intrare cum eo quod est illorum; exire autem cum nostro.

6. Apostoli offerebāt Christo piscē assum. & fauū mellis: si volumus esse instar grati cibi ori Christi Domini nostri. simus as. si pisces per mortificationem carnis, & fauus mellis per deuotionem mentis.

7. Postquam Apostoli unā cum Christo cibū sumsisset, aperuit illis sensum, & declarauit scripturas, quae erant de ipso, unde illi dubio procul magna voluptate repleti sunt: Tunc anima est perfectē illuminata, & capax diuinorum secretorum effecta, quin immò repleta spiritali consolatione, quando dignè accedens ad mensam Christi, pascitur ab ipso pretioso corpore & sanguine sponsi sui.

8. Sicut misit me uiuens Pater, ita ego mitto uos, dicebat Dominus ad Apostolos; Pater non misit Filium in hunc mundum ut regnaret, sed ut pateretur & portaret crucem pro nobis: Ita Christianus, & multo magis Religiosus, non existimet se uocatum ad quietem, & gaudia huius mundi; sed ad magnos labores, & dura qualibet pro Christo perpetienda.

9. Christus;

DE RESVRRECT. DOM. 481

9. Christus dedit Apostolis potestatem
remittendi peccata, dicens fore, & quo-
rum peccata ipsi remississent in terra, in
calo remissa essent: O quam bonus & sua-
uis est Dominus, quandoquidem nō vult
instituire de nobis aliud iudiciū in ca-
lo, quā illud ipsum, quod nos ipsi insti-
tuimus in terra! Si igitur peccata nostra
horremus, & cupimus fugere iudiciū
Dei, non debemus reformidare iudi-
cium illorum, qui sunt aquē
infirmi & peccatores,
vt nos ipsi.

* *

X 7 ME-